

Pongkamon Surat. (2018). *Cyber Bullying in Socio-Cultural Dimensions: Case Study of Generation Z among Thai Youths*. Dissertation, Ph.D. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Thasuk Janprasert, Dr. Numchai Suppareerkchaisakul.

This research studied the phenomenon of cyber bullying. The purposes of this research were: 1) to understand the perspectives of youth who had have direct experience with cyber bullying; 2) to understand the values and lessons learned from cyber bullying experiences in youth; 3) to study cyber bullying process and related conditions; and 4) to find preventions and solutions for cyber bullying. This study was conducted through qualitative methodology by multiple case studies. The key informants included eight youths, aged nineteen to twenty-four who had direct experience about victimization. The data analysis consisted of content analysis and cross-case analysis. Furthermore, cyber-ethnography was a complementary approach to analysis.

The results were as follows: the researcher found that youths had a perspective on cyber bullying based on individual perception influenced by cyber bullying experiences. They had perspective on individual level include identity, ages and financial. The social levels included religion, punishment culture and social structure and the abstract dimension included space and power. The youth recognized the value of the experience and that cyber bullying changed their behavior and maturity. The key lessons were thinking before doing, direct communication, not judging others and mindfulness problem-solved lessons.

There are main three stages of cyber bullying: 1) in the pre-cyber bullying stage, common situations included conflict relationships; victims did something that perpetrators were not satisfied with; including teasing between friends; 2) during cyber bullying stage, the youths perceived the beginning of cyber bullying which could be divided into three sub-stages. In the beginning of cyber bullying, the social conditions including online devices, power expression and senior-respect culture in university. The serious cyber bullying sub-stage, the main conditions were avoidance coping, bystander support and cyber bullying including online media as a communications medium and a digital footprint; to unravel a cyber bullying sub-stage, youth handling the problem successfully even cyber-bullying had not ended, while some youth successfully solved the problem and the main condition were problem-based coping and returning to self-care but some youths came back to the serious cyber bullying sub-stage again; 3) to post cyber bullying stage, the problem was over and the main condition were adaptation, healing and reliance, including the support of family and friends. However, some youths confronted to new cyber bullying incidents. It was important that these youths got through the problem with self-efficacy, self-worth, love and belonging, encouragement and safety.

ปองกมล สุรัตน์. (2561). การรังแกผ่านโลกไซเบอร์ในมิติสังคมวัฒนธรรม: กรณีศึกษาเยาวชนไทยเจเนอเรชั่น Z. ปริญญาานิพนธ์ ปริญญาตรี. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวิภากร จันประเสริฐ, ดร. นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล.

งานวิจัยชิ้นนี้ศึกษาปรากฏการณ์รังแกผ่านโลกไซเบอร์เพื่อทำความเข้าใจมุมมองของเยาวชนที่ถูกรังแกผ่านโลกไซเบอร์ ศึกษาคุณค่าและบทเรียนจากประสบการณ์ ศึกษากระบวนการรังแกผ่านโลกไซเบอร์และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนค้นหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการวิจัยแบบพหุกรณีศึกษา (Multiple case studies) กับเยาวชนอายุ 19-24 ปีที่มีถูกรังแกผ่านโลกไซเบอร์จำนวน 8 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) การวิเคราะห์ข้ามกรณีศึกษา (Cross-case analysis) และใช้หลักการชาติพันธุ์วรรณาในโลกไซเบอร์ (Cyber-ethnography) มาเป็นแนวทางเสริมการวิเคราะห์

งานวิจัยนี้พบว่ากรณีศึกษามีมุมมองต่อการรังแกผ่านโลกไซเบอร์ทั้งในมิติตัวบุคคล ได้แก่ มุมมองจากความรุนแรงตามประสบการณ์ ตัวตน (Identity) ช่วงวัย การเงิน มิติด้านสังคม ได้แก่ ศาสนา วัฒนธรรมการลงโทษ และโครงสร้างหน้าที่สังคม และมิติเชิงนามธรรม ได้แก่ การรุกรานพื้นที่ (Space) และ การใช้อำนาจ (Power) โดยเยาวชนรับรู้คุณค่าของประสบการณ์ที่เกิดขึ้นว่าทำให้เปลี่ยนแปลงทั้งพฤติกรรม สภาพภายใน และวุฒิภาวะ รวมทั้งได้รับบทเรียนสำคัญคือ การคิดก่อนทำการสื่อสารทางตรง การไม่ตัดสินคุณค่าผู้อื่น และบทเรียนการแก้ไขปัญหาอย่างมีสติ

ส่วนกระบวนการรังแกผ่านโลกไซเบอร์มี 3 ช่วงระยะ ได้แก่ 1) ช่วงก่อนการรังแกผ่านโลกไซเบอร์ เป็นช่วงที่มักเกิดความขัดแย้งหรือเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้รังแกไม่พอใจ รวมทั้งการหยอกล้อระหว่างเพื่อน 2) ช่วงระหว่างการรังแกผ่านโลกไซเบอร์ เป็นช่วงที่เยาวชนรับรู้ว่าการรังแกผ่านโลกไซเบอร์แบ่งเป็น 3 ช่วงย่อยคือ ช่วงเริ่มต้นการรังแก คือรับรู้ว่าคุณนิทา ด่าทอ ล้อเลียน, ถูกเผยแพร่ความลับ, ถูกใส่ร้าย, ถูกแอบอ้างสวมรอย, ถูกตามข่มขู่, ถูกกีดกันทางสังคม และถูกปล่อยภาพอนาจาร โดยมีเงื่อนไขทางสังคมที่สำคัญคือการมีสื่อออนไลน์อยู่ในมือ การกดข่มใช้อำนาจ และวัฒนธรรมเคารพพื้นที่ ช่วงการรังแกมีความรุนแรงมากขึ้น เป็นช่วงที่รับรู้ว่าการรังแกบานปลาย เร็วรั้ง เกิดกระแสในวงกว้างหรือเกิดวงจรการรังแก เงื่อนไขสำคัญคือการจัดการปัญหาแบบหลีกเลี่ยงทำให้สถานการณ์แย่ลง และผู้พบเห็นร่วมสนับสนุนการรังแก รวมทั้งสื่อออนไลน์เป็นตัวกลางสื่อสารและทิ้งร่องรอยหลักฐาน และช่วงคลี่คลายการรังแกผ่านโลกไซเบอร์ เป็นช่วงที่ผู้ถูกรังแกปรับตัวได้ แม้การรังแกยังไม่สิ้นสุด สามารถจัดการปัญหาได้สำเร็จ ผู้รังแกยุติการรังแก แต่บางกรณีกลับไปสู่ช่วงรุนแรงอีกครั้ง โดยเงื่อนไขที่สำคัญคือการจัดการที่ตัวปัญหาและการหันกลับมาสนใจตัวเอง 3) ช่วงหลังผ่านพ้นการรังแกผ่านโลกไซเบอร์ เป็นช่วงที่เยาวชนรับรู้ว่าการรังแกสิ้นสุดแล้ว บางกรณีเจอเหตุการณ์รังแกครั้งใหม่ โดยมีเงื่อนไขที่สำคัญคือการปรับตัว เยียวยา มีพลังใจเข้มแข็ง โดยมีครอบครัว เพื่อนสนับสนุนจิตใจ และพบว่าสิ่งสำคัญที่ทำให้เยาวชนผ่านพ้นปัญหาได้คือ การตระหนักในศักยภาพตน (Self-efficacy) การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-worth) การได้รับความรักและได้รับการยอมรับ (Love and belonging) การเสริมกำลังใจ (Encouragement) และความรู้สึกปลอดภัย (Safety)